2025/516

25.3.2025

SMĚRNICE RADY (EU) 2025/516

ze dne 11. března 2025,

kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH pro digitální věk

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na článek 113 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ([1]),

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ([2]),

v souladu se zvláštním legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Rozvoj digitální ekonomiky významně ovlivnil fungování systému daně z přidané hodnoty (DPH) v Unii, který není uzpůsoben novým digitálním obchodním modelům a neumožňuje plně využívat údaje, které digitalizace vytváří. Směrnice Rady 2006/112/ES ([3]) by měla být změněna tak, aby tento vývoj zohledňovala.

(2) Povinnosti výkaznictví v oblasti DPH by měly být upraveny tak, aby reagovaly na výzvy spojené s ekonomikou platforem a omezili potřebu vícenásobné registrace k DPH v Unii.

(3) Takzvaný „výpadek příjmů z DPH“ je celkový rozdíl mezi očekávaným příjmem z DPH vycházejícím z právní regulace DPH a doplňkových předpisů a skutečně vybranou částkou. Výpadek příjmů z DPH v Unii v roce 2020se odhaduje na 93 miliard EUR. Významná část tohoto výpadku, odhadovaná v rozmezí 40–60 miliard EUR, je způsobena podvody, a to zejména podvody na bázi chybějícího obchodníka (missing trader) uvnitř Společenství. Ve zprávě o konečných závěrech Konference o budoucnosti Evropy, která byla zveřejněna v květnu 2022, občané vyzývají k „harmonizaci a koordinaci daňových politik v rámci členských států s cílem předcházet daňovým únikům a vyhýbání se daňovým povinnostem“ a k „podpoře spolupráce mezi členskými státy s cílem zajistit, aby všechny společnosti v Unii platily svůj spravedlivý podíl na daních“. Iniciativa „DPH v digitálním věku“ je s těmito cíli v souladu.

(4) Aby se zvýšil výběr daně z přeshraničních plnění a ukončila se stávající roztříštěnost vyplývající ze zavádění rozdílných systémů výkaznictví v členských státech, měla by být stanovena unijní pravidla na digitální výkaznictví. Tato pravidla by měla zajistit, že správcům daně budou poskytovány informace podle jednotlivých plnění, které umožní křížové porovnávání údajů, zlepší kontrolní možnosti správců daně a odradí od nedodržování předpisů, a zároveň se sníží náklady na dodržování předpisů pro podniky působící v různých členských státech a odstraní se překážky v rámci vnitřního trhu.

(5) Aby se usnadnila automatizace procesu vykazování jak pro osoby povinné k dani, tak pro správce daně, měla by být plnění, která se mají správcům daně hlásit, dokumentována elektronicky. Elektronická fakturace by se měla stát základním systémem pro vystavování faktur. Členské státy by však měly mít možnost povolit v případě domácího dodání zboží a poskytnutí služeb i jiné faktury.

([1]) Stanovisko ze dne 12. února 2025 (dosud nezveřejněno v Úředním věstníku).
([2]) Úř. věst. C 228, 29.6.2023, s. 149.
([3]) Směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 347, 11.12.2006, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj).

(6) Za účelem maximalizace interoperability by elektronické faktury měly být v zásadě v souladu s evropskou normou stanovenou v prováděcím rozhodnutí Komise (EU) 2017/1870 ([4]) (dále jen „evropská norma“), která naplňuje požadavek Komise podle čl. 3 odst. 1 směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ([5]) na vytvoření evropské normy pro sémantický datový model základních prvků elektronické faktury. Členské státy by však měly mít možnost povolit v případě domácího dodání zboží a poskytnutí služeb i jiné normy.

(7) Členské státy příslušné ke stanovení pravidel fakturace by měly přijmout opatření, která mohou zahrnovat akreditační systémy, s cílem zajistit, aby elektronické faktury vystavené osobami povinnými k dani splňovaly technickou syntax a sémantiku povolených norem a obsahovaly všechny nezbytné údaje stanovené danými normami. Tato opatření by měla být přijata buď ve vztahu k osobám povinným k dani, které jsou povinny vystavit fakturu, nebo vůči poskytovatelům služeb, kteří jsou třetími osobami, nebo vůči oběma uvedeným. Osoby, na něž se tato opatření mají vztahovat, budou odpovědné za jejich uplatňování. Tato opatření by však neměla osobám povinným k dani bránit zvolit si způsob vystavování a zasílání faktur pořizovateli nebo příjemci, tedy činit tak přímo samy, nebo prostřednictvím třetích osob či veřejného portálu, je-li k dispozici.

(8) Účinnost vnitrostátních systémů digitálního výkaznictví by mohla být ohrožena, pokud by osoby povinné k dani, v souvislosti s plněními podléhajícími vykazovací povinnosti, neplnily povinnost vystavovat elektronické faktury. S ohledem na digitalizaci plnění a hospodářské výměny a na cíle této směrnice v oblasti digitalizace DPH, a to i za účelem zajištění účinnějšího boje proti podvodům, by členské státy měly mít možnost stanovit, že držení elektronické faktury vystavené v souladu s požadovanou normou stanovenou ve směrnici 2006/112/ES se stane podstatnou podmínkou pro nárok na odpočet nebo vrácení splatné nebo odvedené DPH.

(9) Definice „elektronické faktury“ by měla být uvedena do souladu s definicí použitou ve směrnici 2014/55/EU, aby bylo v oblasti výkaznictví DPH dosaženo normalizace. Definice elektronické faktury by tak měla ve výsledku zahrnovat pouze elektronické faktury, které budou vystavovány, předávány a přijímány ve strukturovaném elektronickém formátu umožňujícím jejich automatizované a elektronické zpracování. Povinnost používat strukturovaný formát by se měla vztahovat alespoň na údaje, které mají být vykazovány. Proto by tato definice měla zahrnovat hybridní faktury kombinující údaje vložené do strukturovaného formátu a údaje v nestrukturovaném formátu čitelném pro člověka, pokud tyto faktury obsahují všechny údaje, které mají být vykazovány ve strukturovaném formátu.

(10) Aby mohl být systém výkaznictví DPH účinně uplatňován, je nutné, aby se informace dostaly ke správci daně neprodleně. Lhůta pro vystavení faktury u přeshraničních plnění by proto měla být stanovena na 10 dní po uskutečnění zdanitelného plnění.

(11) Elektronická faktura by měla umožnit automatizovaný přenos údajů potřebných pro účely kontroly správci daně. Za tímto účelem by elektronická faktura měla obsahovat všechny údaje, které je třeba předat správci daně, ve strukturovaném formátu podle požadavků na digitální výkaznictví.

(12) Zavedení elektronické faktury jako základního způsobu dokumentace plnění pro účely DPH by nebylo možné, pokud by použití elektronické faktury nadále podléhalo souhlasu příjemce, zejména v kontextu transakcí mezi podnikateli (B2B). V případě faktur vystavených osobám povinným k dani a právnickým osobám nepovinným k dani by proto souhlas s elektronickými fakturami splňujícími evropskou normu neměl být vyžadován, ledaže by členský stát využil možnosti povolit papírové faktury nebo faktury v jiných elektronických formátech, než jsou stanoveny pro elektronické faktury. V případech, kdy členský stát pro dodání zboží nebo poskytnutí služeb na svém území povolí použití jiných norem, než těch, které jsou vyžadovány pro elektronickou fakturu, měl by mít možnost stanovit, že souhlas příjemce s fakturami vystavenými v souladu s takovými normami se nevyžaduje. Jsou-li elektronické faktury vystaveny jiným osobám, mělo by být i nadále možné podmínit je souhlasem příjemce.

([4]) Prováděcí rozhodnutí Komise (EU) 2017/1870 ze dne 16. října 2017 o zveřejnění odkazu na evropskou normu pro elektronickou fakturaci a seznamu syntaxí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU (Úř. věst. L 266, 17.10.2017, s. 19, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec_impl/2017/1870/oj).

([5]) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 133, 6.5.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj).

(13) Komise splnila svou povinnost předložit Evropskému parlamentu a Radě zprávu o dopadu pravidel fakturace platných od 1. ledna 2013, a zejména pak o rozsahu, v jakém tato pravidla skutečně vedla ke snížení administrativní zátěže podniků, jak požaduje článek 237 směrnice 2006/112/ES. Jelikož tato povinnost již byla splněna, měla by být z uvedené směrnice vypuštěna.

(14) Povinnost podávat souhrnná hlášení sloužící k vykazování plnění uvnitř Společenství by měla být vypuštěna, neboť daná plnění budou spadat do oblasti působnosti požadavků na digitální výkaznictví pro přeshraniční dodání zboží a poskytnutí služeb, které však umožní včasnější získání podrobnějších informací.

(15) Aby se usnadnilo předávání údajů obsažených na faktuře ze strany osob povinných k dani správci daně, měly by členské státy dát osobám povinným k dani k dispozici nezbytné prostředky pro toto předávání. Tyto prostředky by měly umožnit, aby osoba povinná k dani údaje zasílala přímo, nebo prostřednictvím třetí osoby jednající na její účet, nebo prostřednictvím veřejného portálu, je-li k dispozici.

(16) Ačkoli by informace, které mají být předávány v souladu s požadavky na digitální výkaznictví pro přeshraniční dodání zboží a poskytnutí služeb, měly být podobné těm, které byly předávány prostřednictvím souhrnných hlášení, je třeba vyžadovat, aby osoby povinné k dani poskytovaly i další údaje, včetně bankovních údajů, aby správci daně mohli sledovat nejen zboží, ale i finanční toky.

(17) Je třeba neukládat zbytečnou administrativní zátěž osobám povinným k dani, které působí ve více členských státech. Tyto osoby povinné k dani by proto měly mít možnost poskytovat požadované informace příslušným správcům daně za použití evropské normy. Členské státy by měly mít možnost stanovit další formáty vykazování údajů, aby pro určité osoby povinné k dani bylo poskytování požadovaných informací snazší.

(18) Aby bylo dosaženo nezbytné harmonizace při vykazování údajů o přeshraničním dodání zboží a poskytnutí služeb, měly by být vykazované údaje ve všech členských státech stejné, aniž by členské státy mohly požadovat údaje další.

(19) Je důležité, aby správci daně měli k dispozici nezbytné údaje o všech plněních, na něž se vztahuje vykazovací povinnost. K dosažení tohoto cíle se jeví obezřetným vyžadovat, aby plnění vykazoval i pořizovatel nebo příjemce. To umožní křížovou kontrolu údajů s údaji poskytnutými dodavatelem a zajistí daňovým úřadům potřebné údaje v případech, kdy dodavatel nesplní vykazovací povinnost. Je však možné, že opatření přijatá členskými státy v souvislosti s vystavováním faktur a vykazováním poskytují dostatečné záruky, že dodavatel poskytne údaje správci daně při každém vystavení faktury. Za takových okolností by členské státy měly mít možnost odchýlit se od uvedeného pravidla a vyjmout pořizovatele zboží a příjemce služeb z povinnosti vykazovat údaje o těchto plněních.

(20) Řada členských států zavedla rozdílné požadavky na výkaznictví plnění na svém území, což vede ke značné administrativní zátěži pro osoby povinné k dani, které působí ve více členských státech, neboť musí své účetní systémy přizpůsobovat tak, aby tyto požadavky splňovaly. Aby se předešlo nákladům plynoucím z těchto rozdílů, měly by být systémy zavedené členskými státy pro vykazování dodání zboží a poskytnutí služeb za úplatu mezi osobami povinnými k dani na jejich území v souladu s prvky systému zavedeného pro přeshraniční dodání zboží a poskytnutí služeb. Členské státy by měly poskytovat elektronické prostředky pro předávání informací a stejně jako v případě přeshraničního dodání zboží a poskytnutí služeb by mělo být možné, aby osoba povinná k dani poskytovala údaje v souladu s evropskou normou, třebaže příslušný členský stát je oprávněn pro předávání údajů stanovit i další normy. Členské státy by měly umožnit, aby osoba povinná k dani mohla údaje zasílat buď přímo, nebo prostřednictvím třetí osoby jednající na její účet, a měly by umožnit využívání veřejného portálu, je-li k dispozici.

(21) Členské státy by neměly mít povinnost zavést na svém území požadavek na digitální výkaznictví v reálném čase podle jednotlivých plnění v případě dodání zboží a poskytnutí služeb za úplatu, s výjimkou těch, na něž se vztahují požadavky na výkaznictví pro přeshraniční dodání zboží a poskytnutí služeb. Pokud však takový požadavek v budoucnu zavedou, měly by tak učinit v souladu s novými pravidly týkajícími se požadavků na digitální výkaznictví pro dodání sobě samému a dodání zboží a poskytnutí služeb mezi osobami povinnými k dani na území členského státu, která jsou v souladu s požadavky na digitální výkaznictví pro přeshraniční dodání zboží

a poskytnutí služeb. Členské státy, které již pro tato plnění systém výkaznictví zavedly, by měly tento systém přizpůsobit tak, aby bylo zajištěno, že jsou údaje vykazovány v souladu s požadavky na digitální výkaznictví pro dodání sobě samému a dodání zboží a poskytnutí služeb mezi osobami povinnými k dani na území členského státu.

(22) Za účelem vyhodnocení účinnosti požadavků na digitální výkaznictví by Komise měla vypracovat hodnotící zprávu, v níž posoudí dopad elektronické fakturace a požadavků na digitální výkaznictví uvnitř Společenství i jednotlivých států na účinnost výběru DPH a na snížení výpadku příjmů z DPH a na náklady spojené s prováděním a dodržování předpisů u osob povinných k dani a správců daně, aby bylo možné ověřit, zda systém dosáhl svých cílů, nebo zda vyžaduje další úpravy.

(23) Členské státy by měly mít možnost i nadále zavádět další opatření k zajištění správného výběru DPH a k předcházení daňovým únikům. Neměly by však mít možnost ukládat další obecné vykazovací povinnosti podle jednotlivých plnění v případech, na které se vztahují požadavky na digitální výkaznictví, pokud nejsou vyžadovány na vnitrostátní úrovni pro přípravu a podání přiznání k DPH nebo pro účely kontroly. To znamená, že členské státy by měly mít možnost zachovat, spolu s vykazovacími povinnostmi v reálném čase stanovenými v této směrnici, své vnitrostátní vykazovací nástroje založené například na systému SAF-T, jakož i vykazovací povinnosti, které nejsou obecné, jako ty spojené s registračními pokladnami. Současně by neměla být omezena možnost členských států vyžadovat od osob povinných k dani informace během kontrol, neboť takové informace jsou získávány pouze na žádost členského státu a nejsou výsledkem aktivního vykazování osobami povinnými k dani.

(24) S cílem zjednodušit postup výběru DPH nebo předcházet určitým formám daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem zavedlo několik členských států, bylo-li třeba s předchozím povolením na základě článku 395 směrnice 2006/112/ES, vnitrostátní digitální vykazovací povinnost v reálném čase podle jednotlivých plnění. Tyto členské státy a osoby povinné k dani usazené na jejich území nedávno vynaložily značné investice, aby zajistily fungování těchto systémů a dosažení těchto cílů. Tyto členské státy by proto měly být výjimečně povinny přizpůsobit své systémy tak, aby zajistily, že údaje budou vykazovány v souladu s požadavky na digitální výkaznictví pro dodání sobě samému a dodání zboží a poskytnutí služeb mezi osobami povinnými k dani na jejich území, až do roku 2035, pokud hodnotící zpráva Komise neodhalí nedostatky ve fungování přeshraničního systému digitálního výkaznictví. Takové nedostatky by mohly vést k dalšímu prodloužení lhůty pro uvedení vnitrostátního systému výkaznictví do souladu, bude-li to nezbytné.

(25) Ekonomika platforem způsobila určité potíže při uplatňování pravidel DPH, zejména ve vztahu ke stanovení daňového statusu poskytovatele služby a rovným podmínkám mezi malými a středními podniky a ostatními podniky.

(26) Ekonomika platforem vedla k neopodstatněnému narušení hospodářské soutěže mezi dodáními zboží a poskytnutími služeb prostřednictvím online platforem, která unikají zdanění DPH, a dodáními a poskytnutími v tradiční ekonomice, která jsou předmětem DPH. Narušení se nejvíce projevilo ve dvou největších odvětvích ekonomiky platforem následujících hned za elektronickým obchodem, a to v odvětví krátkodobého pronájmu ubytování a v odvětví silniční přepravy cestujících. Je však třeba uvést, že tento rozdíl může být v některých členských státech zřetelnější než v jiných.

(27) S cílem řešit narušení hospodářské soutěže v odvětví krátkodobého pronájmu ubytování a v odvětví silniční přepravy cestujících by měla být stanovena pravidla, jimiž se změní úloha, kterou platformy sehrávají při výběru DPH tím, že se stanou „osobou považovanou za poskytovatele“ resp. „osobou považovanou za dodavatele“. Podle modelu „osoby považované za poskytovatele/dodavatele“, což je právní fikce, která nemá žádný dopad na pravidla, která nespadají do oblasti působnosti právních předpisů o DPH, by platformy měly mít povinnost účtovat DPH, pokud ji poskytovatelé základního plnění neúčtují, protože jsou například osobami nepovinnými k dani nebo osobami povinnými k dani využívajícími zvláštní režim pro malé podniky.

(28) V zájmu zachování neutrality DPH by na platformy nemělo být nahlíženo jako na „osoby považované za poskytovatele“, a proto by neměly účtovat DPH, pokud poskytovatelé základního plnění uvedou identifikační číslo pro DPH a prohlásí, že budou účtovat DPH, která by jinak byla splatná osobou považovanou za poskytovatele.

(29) Pokud se však členské státy domnívají, že k narušení hospodářské soutěže v jejich členském státě nedochází, je vhodné jim poskytnout možnost vyloučit z oblasti působnosti pravidla osoby považované za poskytovatele osoby povinné k dani, které na jejich území využívají zvláštní režim pro malé podniky a na které by se jinak systematicky toto pravidlo vztahovalo. Členské státy by měly mít možnost stanovit podmínky, za nichž se tato možnost uplatní. Měly by mít prostor uplatňovat tuto možnost způsobem, který nevede ke vzniku nepřiměřené administrativní zátěže pro osobu poskytující služby krátkodobého pronájmu ubytování nebo služby silniční přepravy cestujících ani pro

osobu povinnou k dani, která tato plnění usnadňuje. V tomto ohledu by neměl být považován za nepřiměřený požadavek na informace nezbytné ke zjištění toho, zda poskytovatel základního plnění využívá zvláštní režim pro malé podniky. Pokud však členský stát této možnosti využije, není tím dotčena obecná povinnost platforem dodržovat pravidlo osoby považované za poskytovatele.

(30) Aby byl zajištěn minimální stupeň soudržnosti mezi různými vnitrostátními systémy DPH, pokud jde o úpravu poskytování služeb krátkodobého pronájmu ubytování, měla by být tato služba pronájmu považována za službu s funkcí podobnou hotelovému odvětví, je-li poskytována nepřetržitě, stejné osobě a po dobu nejvýše 30 nocí. S cílem přizpůsobit se různým vnitrostátním specifikům daného odvětví by však členské státy měly mít možnost v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy stanovit u poskytování služeb krátkodobého pronájmu ubytování určitá kritéria, podmínky a omezení.

(31) Členské státy různě vykládají pojem místa poskytnutí usnadňující služby poskytované platformami osobám nepovinným k dani. Je proto nezbytné dané pravidlo vyjasnit a zajistit uplatňování společných kritérií.

(32) Aby se zabránilo tomu, že platformy budou zahrnuty do zvláštního režimu pro cestovní kanceláře ve vztahu k plněním, u nichž jsou považovány za osobu považovanou za poskytovatele, mělo by být vyjasněno, že tato plnění nespadají do oblasti působnosti zvláštního režimu pro cestovní kanceláře. Podobně by mělo být zajištěno, aby do pravidla osoby považované za poskytovatele nebyly zahrnuty cestovní kanceláře.

(33) S ohledem na stávající rozdílné postupy uplatňované v členských státech, pokud jde o identifikaci osob povinných k dani, je vhodné stanovit delší přechodné období pro použitelnost pravidla osoby považované za poskytovatele, aby byl zajištěn hladký přechod na nové pravidlo.

(34) Touto směrnicí nejsou dotčena pravidla stanovená jinými právními akty Unie, zejména nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ([6]), které upravuje jiné aspekty poskytování služeb prostřednictvím online platforem, jako jsou povinnosti poskytovatelů online platforem umožňujících spotřebitelům uzavírat smlouvy s obchodníky na dálku.

(35) Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ([7]) a (EU) 2019/1995 ([8]) změnily směrnici 2006/112/ES, pokud jde o pravidla DPH, jimiž se řídí zdanění přeshraničního elektronického obchodu mezi podniky a spotřebiteli v Unii. Tyto pozměňující směrnice omezily narušování hospodářské soutěže, zlepšily správní spolupráci a zavedly řadu zjednodušení. Změny zavedené těmito směrnicemi, které platí od 1. července 2021, byly sice z velké části úspěšné, jsou však třeba určitá zlepšení.

(36) Měla by být vyjasněna některá stávající pravidla. Patří sem i pravidlo pro výpočet prahové hodnoty 10 000 EUR za kalendářní rok stanovené v článku 59c směrnice 2006/112/ES, pod níž může poskytnutí telekomunikačních služeb, služeb rozhlasového a televizního vysílání a elektronických služeb (TBE) a prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, jež jsou uskutečněny dodavatelem nebo poskytovatelem usazeným v Unii, který je usazen pouze v jednom členském státě, být i nadále předmětem DPH v členském státě, v němž je usazena osoba povinná k dani, jež telekomunikační služby, služby rozhlasového a televizního vysílání a elektronické služby poskytuje, nebo v němž se toto zboží nachází v okamžiku zahájení svého odeslání nebo přepravy. Článek 59c směrnice 2006/112/ES by měl být změněn tak, aby bylo zajištěno, že do výpočtu prahové hodnoty 10 000 EUR bude zahrnut pouze prodej zboží na dálku uvnitř Společenství, které je dodáno z členského státu, v němž je osoba povinná k dani usazena, nikoli však prodej na dálku uskutečněný ze zásob zboží v jiném členském státě. K vyjasnění některých praktických aspektů, jako je uvedení internetové adresy, jsou nezbytné další drobné změny.

(37) Směrnice 2006/112/ES by měla být rovněž změněna tak, aby bylo jasně stanoveno, že do oblasti působnosti zvláštního režimu pro služby poskytované osobami povinnými k dani neusazenými v Unii, a to režimu mimo Unii v rámci jednoho správního místa (one-stop-shop a non-Union one-stop-shop) spadají všechna poskytnutí služeb

([6]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2022/2065 ze dne 19. října 2022 o jednotném trhu digitálních služeb a o změně směrnice 2000/31/ES (nařízení o digitálních službách) (Úř. věst. L 277, 27.10.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2022/2065/oj).

([7]) Směrnice Rady (EU) 2017/2455 ze dne 5. prosince 2017, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a směrnice 2009/132/ES, pokud jde o určité povinnosti v oblasti daně z přidané hodnoty při poskytování služeb a prodeji zboží na dálku (Úř. věst. L 348, 29.12.2017, s. 7, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2017/2455/oj).

([8]) Směrnice Rady (EU) 2019/1995 ze dne 21. listopadu 2019, kterou se mění směrnice 2006/112/ES, pokud jde o ustanovení týkající se prodeje zboží na dálku a určitých domácích dodání zboží (Úř. věst. L 310, 2.12.2019, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2019/1995/oj).

mezi podniky a spotřebiteli uskutečněná v Unii osobami povinnými k dani usazenými mimo Unii, a nikoli pouze poskytnutí služeb příjemcům usazeným v Unii. V návaznosti na zavedení nových pravidel pro sazby DPH směrnicí Rady (EU) 2022/542 ([9]) a s cílem zahrnout osvobození od daně podle článku 151 směrnice 2006/112/ES týkající se dodání zboží a poskytnutí služeb mimo jiné v rámci diplomatických a konzulárních vztahů a některým dalším mezinárodním organizacím je rovněž nezbytné rozšířit režimy jednoho správního místa podle hlavy XII kapitoly 6 směrnice 2006/112/ES tak, aby do oblasti působnosti těchto režimů spadala dodání zboží a poskytnutí služeb s nulovou sazbou DPH a osvobozená od DPH s nárokem na odpočet. Směrnice 2006/112/ES by měla být navíc změněna tak, aby jasně stanovila lhůtu, ve které může osoba povinná k dani využívající zvláštní režimy provést změny v příslušných přiznáních k dani v rámci všech tří stávajících zjednodušujících režimů: režimu mimo Unii v rámci jednoho správního místa, režimu Unie v rámci jednoho správního místa a dovozního režimu v rámci jednoho správního místa. Toto vyjasnění by mělo umožnit osobám povinným k dani registrovaným k používání těchto režimů provádět změny příslušných přiznání k dani až do lhůty pro podání těchto přiznání. Kromě toho by se mělo vyjasnit, že změny předchozích přiznání k DPH jsou povoleny pouze v přiznáních k DPH za následující zdaňovací období. V neposlední řadě by měl být jasně stanoven okamžik vzniku zdanitelného plnění u dodání zboží a poskytnutí služeb v režimu Unie a v režimu mimo Unii v rámci zjednodušujícího režimu jednoho správního místa, aby se předešlo rozdílům v uplatňování pravidel mezi jednotlivými členskými státy.

(38) Identifikace pro účely DPH je obecně vyžadována v každém členském státě, kde dochází ke zdanitelným plněním. Aby se však snížil počet případů, kdy je nutná vícenásobná registrace k DPH, zavedla směrnice (EU) 2017/2455 do směrnice 2006/112/ES řadu opatření, která mají minimalizovat potřebu vícenásobné registrace k DPH. Za účelem dalšího snížení potřeby vícenásobné registrace k DPH byla stanovena řada rozšiřujících opatření na podporu cíle spočívajícího v jednotné registraci k DPH v Unii. Pro tato rozšiřující opatření by proto měla být stanovena pravidla.

(39) Směrnice (EU) 2017/2455 rozšířila mimo jiné oblast působnosti původního jednoho správního místa (Mini one-stop-shop) tak, aby se stalo jedním správním místem s rozšířenou funkcí (broader one-stop-shop), vztahujícím se na veškerá přeshraniční poskytnutí služeb osobám nepovinným k dani uskutečněná v Unii a veškerý prodej zboží na dálku uvnitř Společenství. Elektronická rozhraní, jako jsou elektronická tržiště a platformy, která se stávají osobami považovanými za dodavatele v případě určitých dodání zboží v Unii, mohou výjimečně přiznávat v režimu Unie v rámci jednoho správního místa i určitá domácí dodání zboží. Na podporu cíle jednotné registrace k DPH v Unii by měla být oblast působnosti režimu Unie v rámci jednoho správního místa dále rozšířena tak, aby zahrnovala i další dodání zboží, včetně domácích dodání zboží v Unii podniky spotřebitelům uskutečněných osobami povinnými k dani, které nejsou usazeny v členském státě spotřeby, čímž se zajistí, že se podniky nebudou muset registrovat k DPH v každém členském státě, v němž se toto dodání zboží spotřebitelům uskuteční.

(40) DPH obvykle vybírá a účtuje dodavatel zboží nebo poskytovatel služby. Za určitých okolností však mohou členské státy stanovit, že v rámci mechanismu přenesení daňové povinnosti je splatnou daň povinen účtovat příjemce zboží nebo služby, nikoli dodavatel či poskytovatel. Pro další podporu cíle jednotné registrace k DPH v Unii by měla být stanovena pravidla pro povinné uplatňování mechanismu přenesení daňové povinnosti v situacích, kdy dodavatel či poskytovatel není usazen a identifikován pro účely DPH v členském státě, v němž je daň splatná. Při dodání zboží nebo poskytnutí služeb osobě identifikované pro DPH v členském státě, v němž je dodání zboží nebo poskytnutí služby zdanitelné, by dotyční dodavatelé nebo poskytovatelé měli uplatnit přenesení daňové povinnosti. Pro účely kontroly by tato dodání zboží nebo poskytnutí služeb měla být vykázána v souhrnném hlášení. Kromě povinného používání by členské státy měly mít rovněž možnost uplatňovat mechanismus přenesení daňové povinnosti na dodání zboží nebo poskytnutí služeb neusazenými obchodníky, kteří dodávají zboží nebo poskytují služby pořizovateli nebo příjemci, a to bez ohledu na jeho status. Dodání zboží nebo poskytnutí služeb, na které se vztahuje režim ziskové přirážky podle hlavy XII kapitoly 4 směrnice 2006/112/ES, jsou však z mechanismu přenesení daňové povinnosti vyloučena.

(41) Směrnice (EU) 2017/2455 zavedla do směrnice 2006/112/ES zvláštní zjednodušení, a to dovozní režim v rámci jednoho správního místa, jenž měl snížit zátěž spojenou s dodržováním předpisů o DPH při dovozu určitého zboží nízké hodnoty spotřebitelům v Unii. K zajištění jednotných podmínek pro provádění směrnice 2006/112/ES by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci k zajištění správného používání a procesu ověřování identifikačních čísel pro DPH v rámci dovozního režimu jednoho správního místa pro účely osvobození od daně, které uvedená směrnice stanoví. Toto zmocnění by mělo Komisi umožnit přijmout prováděcí akt k zavedení zvláštních opatření, která by měla předcházet některým formám daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem. Tato zvláštní

([9]) Směrnice Rady (EU) 2022/542 ze dne 5. dubna 2022, kterou se mění směrnice 2006/112/ES a (EU) 2020/285, pokud jde o sazby daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 107, 6.4.2022, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2022/542/oj).

opatření zahrnují propojení jedinečného čísla zásilky s identifikačním číslem pro DPH přiděleným v rámci dovozního režimu jednoho správního místa. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ([10]).

(42) Registrace dodavatele či poskytovatele k DPH se vyžaduje, pokud tento dodavatel nebo poskytovatel není identifikován pro účely DPH v členském státě, v němž je daň splatná. Zejména přemístění vlastního zboží osoby povinné k dani do jiného členského státu, mimo jiné pro účely činnosti této osoby související s elektronickým obchodováním, vyžaduje registraci v členských státech, z nichž a do nichž je takové zboží přemístěno. V souladu s cílem jednotné registrace k DPH v Unii by se měly dále omezit případy, kdy je vyžadována vícenásobná registrace k DPH, a to stanovením používání nového režimu spadajícího do rámce režimů jednoho správního místa. Tento nový režim by měl být navržen tak, aby zjednodušil povinnosti týkající se dodržování předpisů v oblasti DPH v souvislosti s některými přemístěními vlastního zboží. Kromě toho, pokud je přemístění vlastního zboží uskutečněno osobou povinnou k dani na účet jiné osoby povinné k dani a pokud se toto přemístění neuskuteční na výslovnou žádost této jiné osoby povinné k dani, měla by být osoba uskutečňující přemístění povinna sdělit určité informace o přemístění vlastníkovi tohoto zboží.

(43) Směrnice 2006/112/ES stanoví zjednodušený režim DPH u zboží přemístěného v režimu call-off stock, pokud jsou splněny určité podmínky. Jelikož zjednodušující režim jednoho správního místa pro přemístění vlastního zboží je komplexní a zahrnuje přeshraniční pohyby zboží, na něž se v současné době vztahuje režim call-off stock podle článku 17a směrnice 2006/112/ES, je nezbytné tento režim postupně ukončit stanovením konečného data ještě před tím, než budou ustanovení o režimu call-off stock v uvedené směrnici zcela zrušena. Je tedy vhodné stanovit konečné datum 30. června 2028, po jehož uplynutí již nebude možné uskutečňovat v režimu call-off stock žádná nová dodání. U dodání v režimu call-off stock, která byla zahájena do 30. června 2028, by měly nadále platit příslušné podmínky, včetně dvanáctiměsíční lhůty pro převod vlastnictví tohoto zboží na zamýšleného kupujícího. Současně se začleněním tohoto nového konečného data by mělo být stanoveno, že tento režim přestane platit dne 30. června 2029, neboť po tomto datu již nebude potřebný.

(44) Členské státy se v souladu se Společným politickým prohlášením členských států a Komise ze dne 28. září 2011 o informativních dokumentech ([11]) zavázaly, že v odůvodněných případech doplní oznámení o opatřeních přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu o jeden či více dokumentů s informacemi o vztahu mezi jednotlivými složkami směrnice a příslušnými částmi vnitrostátních nástrojů přijatých za účelem provedení směrnice ve vnitrostátním právu. V případě této směrnice považuje normotvůrce předložení těchto dokumentů za opodstatněné.

(45) Jelikož cílů této směrnice, totiž přizpůsobení systému DPH digitálnímu věku, nemůže být dosaženo uspokojivě členskými státy, ale spíše jich z důvodu potřeby harmonizovat a podpořit používání požadavků na digitální výkaznictví, zlepšit uplatňování DPH v rámci ekonomiky platforem a omezit případy, kdy je podnik povinen se registrovat v jiných členských státech, může být lépe dosaženo na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy o Evropské unii. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(46) Směrnice 2006/112/ES by proto měla být odpovídajícím způsobem změněna,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

Článek 1

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem od data vstupu této směrnice v platnost

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

([10]) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

([11]) Úř. věst. C 369, 17.12.2011, s. 14.

1) V článku 143 se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Pro účely osvobození od daně podle odst. 1 písm. ca) tohoto článku přijme Komise prováděcí akt, kterým zavede zvláštní opatření k předcházení některým formám daňových úniků nebo vyhýbání se daňovým povinnostem, mimo jiné propojením jedinečného čísla zásilky s odpovídajícím osobním identifikačním číslem pro DPH podle článku 369q této směrnice. Tento prováděcí akt se přijme přezkumným postupem podle článku 5 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 (*).

Komisi je nápomocen Stálý výbor pro správní spolupráci zřízený článkem 58 nařízení Rady (EU) č. 904/2010 (**). Tento výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.

(*) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(**) Nařízení Rady (EU) č. 904/2010 ze dne 7. října 2010 o správní spolupráci a boji proti podvodům v oblasti daně z přidané hodnoty (Úř. věst. L 268, 12.10.2010, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj).“

2) V článku 218 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce tohoto článku mohou členské státy, v souladu s podmínkami, které stanoví, vyžadovat, aby osoby povinné k dani usazené na jejich území vystavovaly elektronické faktury za jiná dodání zboží a poskytnutí služeb uskutečněná na jejich území, než která jsou uvedena v článku 262.“

3) V článku 232 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Odchylně od prvního pododstavce tohoto článku mohou členské státy, které využívají možnost stanovenou v čl. 218 druhém pododstavci, stanovit, že používání elektronických faktur vystavených osobami povinnými k dani usazenými na jejich území není podmíněno souhlasem příjemce usazeného na jejich území.“

Článek 2

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. ledna 2027

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) Článek 14a se nahrazuje tímto:

„*Článek 14a*

1. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje prodej na dálku u zboží dováženého ze třetích území nebo třetích zemí v zásilkách, jejichž skutečná hodnota nepřesahuje 150 EUR, má se za to, že toto zboží sama obdržela a sama dodala.

2. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje dodání zboží ve Společenství osobou povinnou k dani neusazenou ve Společenství osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství nepodléhá DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jakékoli jiné osobě nepovinné k dani, má se za to, že toto zboží sama obdržela a dodala sama.

Do 1. července 2027 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě na základě informací získaných od členských států hodnotící zprávu o fungování pravidla osoby považované za dodavatele stanoveného v prvním pododstavci a případně předloží legislativní návrh na jeho další prodloužení.“

2) Článek 17a se mění takto:

a) v odstavci 2 se písmeno a) nahrazuje tímto:

„a) zboží je odesláno nebo přepraveno osobou povinnou k dani nebo na její účet třetí osobou do 30. června 2028 do jiného členského státu za účelem jeho dodání v tomto státě v pozdější fázi po ukončení přepravy jiné osobě povinné k dani, která je oprávněna nabýt vlastnické právo k tomuto zboží v souladu s dohodou mezi oběma osobami povinnými k dani;“

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„8. Tento článek se přestane uplatňovat dnem 30. června 2029.“

3) V hlavě V se nadpis kapitoly 3a nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 3a

Prahová hodnota pro osoby povinné k dani, které uskutečňují určitá dodání zboží podle čl. 33 písm. a) a určitá poskytnutí služeb podle článku 58“.

4) Článek 59c se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) služby jsou poskytnuty osobě nepovinné k dani, která je usazena, má bydliště nebo místo, kde se obvykle zdržuje, v kterémkoli jiném členském státě než v členském státě uvedeném v písmeni a), nebo je zboží odesláno nebo přepravováno z členského státu uvedeného v písmeni a) do jiného členského státu; a“;

b) odstavec 3 se nahrazuje tímto:

„3. Členský stát uvedený v odst. 1 písm. a) tohoto článku poskytne osobám povinným k dani uskutečňujícím dodání zboží nebo poskytnutí služeb, jež splňují podmínky podle uvedeného odstavce, možnost se rozhodnout, že se místo dodání určí podle čl. 33 písm. a) a místo poskytnutí podle článku 58, přičemž toto rozhodnutí se v každém případě vztahuje na dva kalendářní roky.

Má se za to, že možnost uvedenou v prvním pododstavci tohoto odstavce využila osoba povinná k dani registrovaná ve zvláštním režimu stanoveném v hlavě XII kapitole 6 oddíle 3.“

5) Článek 66 se nahrazuje tímto:

„Článek 66

„1. Odchylně od článků 63, 64 a 65 mohou členské státy stanovit, že v případě určitých plnění nebo určitých kategorií osob povinných k dani vzniká daňová povinnost v určitém okamžiku takto:

a) nejpozději vystavením faktury;

b) nejpozději přijetím platby;

c) není-li vystavena faktura, nebo je-li vystavena pozdě, v určitém okamžiku ne později, než uplyne lhůta pro vystavení faktur stanovená členskými státy podle čl. 222 druhého pododstavce, nebo pokud členský stát takovou lhůtu nestanovil, v určité lhůtě po uskutečnění zdanitelného plnění.

2. Odchylka podle odstavce 1 se nepoužije na tato dodání zboží nebo poskytnutí služeb:

a) poskytnutí služeb, na něž se vztahuje zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 2, pokud je uskutečňuje osoba povinná k dani, která je oprávněna používat tento zvláštní režim v souladu s článkem 359;

b) dodání zboží a poskytnutí služeb, na něž se vztahuje zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 3, pokud je uskutečňuje osoba povinná k dani, která je oprávněna používat tento zvláštní režim v souladu s článkem 369b;

c) poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést příjemce podle článku 196;

d) dodání nebo přemístění zboží podle čl. 67 prvního pododstavce.“

6) V článku 167a se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Členské státy mohou v rámci volitelného režimu stanovit, že u osoby povinné k dani, jejíž povinnost k dani vznikne výhradně podle čl. 66 odst. 1 písm. b), dochází k odkladu nároku na odpočet daně, dokud není daň ze zboží dodaného nebo služby poskytnuté osobě povinné k dani zaplacena dodavateli zboží nebo poskytovateli služby.“

7) Článek 226 se mění takto,bod 7a se nahrazuje tímto:

„7a) vzniká-li daňová povinnost v okamžiku přijetí platby podle čl. 66 odst. 1 písm. b) a vzniká-li nárok na odpočet okamžikem vzniku daňové povinnosti, poznámka ‚hotovostní účetnictví‘;“.

8) Článek 237 se zrušuje.

9) Článek 359 se nahrazuje tímto:

„*Článek 359*

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu osobě povinné k dani neusazené ve Společenství poskytující služby osobě nepovinné k dani. Tento zvláštní režim se použije na všechny tyto služby poskytnuté ve Společenství.“

10) V čl. 361 odst. 1 se písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) elektronické adresy a adresy internetových stránek, jsou-li k dispozici;“.

11) Článek 368 se nahrazuje tímto:

„*Článek 368*

Osoba povinná k dani neusazená ve Společenství, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členských státech spotřeby u služeb, na něž se vztahuje tento zvláštní režim. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedené směrnice. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím nebo službami použitými pro účely poskytnutí služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.

Musí-li být osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, registrována v členském státě pro činnosti, na něž se tento zvláštní režim nevztahuje, odpočte si v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zdanitelnými činnostmi, na něž se vztahuje tento zvláštní režim.“

12) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 369aa*

Dodání plynu prostřednictvím soustavy zemního plynu nacházející se na území Společenství nebo jakékoli sítě k takové soustavě připojené, dodání elektřiny nebo dodání tepelné nebo chladicí energie prostřednictvím tepelných nebo chladicích sítí za podmínek stanovených v článku 39, pokud jsou tato dodání uskutečněna osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jakékoli jiné osobě nepovinné k dani osobou povinnou k dani neusazenou v členském státě, v němž je zboží předmětem DPH, se pro účely použití článku 369b považuje do 30. června 2028 za prodej zboží na dálku uvnitř Společenství.“

13) V článku 369j se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členských státech spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1, článek 3 a čl. 8 odst. 1 písm. e) směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na

vrácení daně v souvislosti se zbožím nebo službami použitými pro účely dodání zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.“

14) V článku 369 m se vkládá nový odstavec, který zní:

„1a. Odstavec 1 tohoto článku se nevztahuje na osoby povinné k dani, na které se vztahuje zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 1 oddíle 2.“

15) Článek 369p se mění takto:

a) v odstavci 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) elektronickou adresu a adresy internetových stránek, jsou-li k dispozici;“

b) v odstavci 3 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) elektronickou adresu a adresy internetových stránek, jsou-li k dispozici;“.

16) V článku 369w se první pododstavec nahrazuje tímto:

„Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, si nesmí odpočíst podle článku 168 této směrnice daň vzniklou v členských státech spotřeby u zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento režim. Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1, článek 3 a čl. 8 odst. 1 písm. e) směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím nebo službami použitými pro účely dodání zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.“

Článek 3

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. července 2028

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 28a*

1. Bez ohledu na článek 28 se má za to, že osoba povinná k dani, která prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek v Unii, usnadňuje poskytnutí služeb krátkodobého pronájmu ubytování, tedy nepřetržitého pronájmu ubytování stejné osobě na dobu maximálně 30 nocí, nebo silniční přepravy cestujících, tyto služby obdržela a poskytla sama, pokud osoba poskytující tyto služby:

a) neposkytla osobě povinné k dani usnadňující poskytnutí své identifikační číslo pro DPH vydané v členských státech, v nichž k předmětnému poskytnutí služby dochází, nebo identifikační číslo, které jí bylo přiděleno podle článku 362 nebo 369d; a

b) nesdělila osobě povinné k dani usnadňující poskytnutí služby, že bude účtovat DPH splatnou za toto plnění.

2. Pro účely odstavce 1 se silniční přepravou cestujících uskutečněnou v Unii rozumí úsek dané služby mezi dvěma místy v Unii.

3. Odstavec 1 tohoto článku se nepoužije na poskytnutí služeb v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 3.

4. Členské státy mohou požadovat, aby osoba povinná k dani usnadňující poskytnutí služby uvedené v odstavci 1 potvrdila identifikační číslo pro DPH uvedené v písmeni a) uvedeného odstavce vhodnými prostředky stanovenými v souladu s vnitrostátním právem.

5. Bez ohledu na odstavec 1 tohoto článku mohou členské státy vyloučit z oblasti použití odstavce 1 poskytování služeb krátkodobého pronájmu ubytování, služeb silniční přepravy cestujících nebo obojího uskutečněné na jejich území v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 1 oddílu 2.

6. Pokud členský stát využil možnost stanovenou v odstavci 5, informuje o tom výbor pro DPH. Komise zveřejní úplný seznam členských států, které této možnosti využily.

7. Do 1. července 2033 předloží Komise Radě zprávu hodnotící fungování tohoto článku a uplatňování pravidel DPH na usnadňující služby, včetně dopadu na fungování vnitřního trhu a efektivitu výběru DPH. Komise předloží náležitý legislativní návrh, bude-li to považováno za nezbytné.“

2) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 46a

Místem poskytnutí usnadňující služby osobě nepovinné k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, je místo, kde je v souladu s ustanoveními této směrnice poskytnuto základní plnění.“

3) Článek 135 se mění takto:

a) v odstavci 2 se za první pododstavec vkládá nový pododstavec, který zní:

„Bez ohledu na první pododstavec písm. a) se nepřerušený pronájem ubytování téže osobě po dobu nejvýše 30 nocí považuje za plnění, které má podobnou funkci jako hotelové odvětví s výhradou kritérií, podmínek a omezení, které stanoví členské státy.“;

b) doplňuje se nový odstavec, který zní:

„3. Členské státy před 1. červencem 2028 sdělí výboru pro DPH znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, v nichž uvádějí kritéria, podmínky a omezení uvedené v odst. 2 druhém pododstavci.

Do 31. prosince 2028 zveřejní Komise na základě informací poskytnutých členskými státy podle prvního pododstavce tohoto odstavce, úplný seznam s kritérii, podmínkami a omezeními, které členské státy stanoví v souvislosti s odst. 2 druhým pododstavcem.“

4) Vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 136b

Pokud se má za to, že osoba povinná k dani obdržela a poskytla služby v souladu se článkem 28a, osvobodí členské státy poskytnutí daných služeb této osobě povinné k dani od daně.“

5) Článek 138 se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„První pododstavec písm. b) tohoto odstavce se nepoužije na přemístění přiznaná v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 oddílu 5.“

b) v odstavci 2 se písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) dodání zboží spočívající v jeho přemístění do jiného členského státu, které by bylo osvobozeno od daně podle odstavce 1 a písmen a) a b) tohoto odstavce, kdyby se uskutečnilo na účet jiné osoby povinné k dani.“

6) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 172a*

Pokud se má za to, že osoba povinná k dani obdržela a poskytla služby v souladu se článkem 28a, nemají tato poskytnutí služeb vliv na nárok této osoby na odpočet daně bez ohledu na to, zda je u těchto poskytnutí daň odpočitatelná.“

7) Článek 194 se nahrazuje tímto:

„*Článek 194*

1. Aniž jsou dotčeny články 195 a 196, uskutečňuje-li zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služeb osoba povinná k dani, která není usazena a identifikována pro účely DPH prostřednictvím osobního identifikačního čísla pro DPH podle článku 214 v členském státě, v němž je daň splatná, osobou povinnou odvést daň je pořizovatel zboží nebo příjemce služeb, pokud je tento pořizovatel nebo příjemce v tomto členském státě již identifikován pro účely DPH.

Uskutečňuje-li zdanitelné dodání zboží nebo poskytnutí služby osoba povinná k dani, která není usazena v členském státě, v němž je daň splatná, mohou členské státy rovněž v souladu s jimi stanovenými podmínkami určit, že osobou povinnou odvést daň je pořizovatel zboží nebo příjemce služeb.

2. Odstavec 1 tohoto článku se nepoužije na dodání zboží uskutečněné obchodníkem povinným k dani podle čl. 311 odst. 1 bodu 5), je-li zboží předmětem DPH v souladu se zvláštním režimem stanoveným v hlavě XII kapitole 4 oddíle 2.“

8) V článku 222 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„U dodání zboží uskutečněných v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 nebo u dodání zboží nebo poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést pořizovatel nebo příjemce podle článků 194 a 196, je faktura vystavena nejpozději patnáctý den měsíce následujícího po měsíci, v němž se uskutečnilo zdanitelné plnění.“

9) V článku 226 se bod 4 nahrazuje tímto:

„4) identifikační číslo pro DPH pořizovatele nebo příjemce uvedené v článku 214, pod kterým mu bylo dodáno zboží nebo poskytnuty služby, pro které je osobou povinnou odvést daň, anebo dodáno zboží podle článku 138, s výjimkou případů využívajících zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5;“.

10) Článek 242a se mění takto:

a) vkládá se nový odstavec, který zní:

„1a. Pokud osoba povinná k dani prostřednictvím elektronického rozhraní, jako je elektronické tržiště, platforma, portál nebo podobný prostředek, usnadňuje poskytnutí služeb krátkodobého pronájmu ubytování nebo silniční přepravy cestujících v Unii a pokud se tato osoba nepovažuje za osobu, která tyto služby obdržela a poskytla sama podle článku 28a, má tato osoba povinnost o těchto plněních uchovávat záznamy. Tyto záznamy jsou dostatečně podrobné k tomu, aby správci daně členského státu, v němž jsou tato poskytnutí služeb zdanitelná, umožnily ověřit, zda byla daň správně zúčtována.“;

b) odstavec 2 se nahrazuje tímto:

„2. Záznamy uvedené v odstavcích 1 a 1a jsou dotyčným členským státům na žádost zpřístupňovány v elektronické podobě.

Členské státy mohou nadále požadovat, aby záznamy uvedené v odstavcích 1 a 1a byly poskytovány pravidelně a systematicky, do doby, než k těmto záznamům bude k dispozici automatizovaný přístup.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od konce roku, ve kterém bylo plnění uskutečněno.“

11) Vkládá se nový článek, který zní:

„*Článek 242b*

Přemisťuje-li osoba povinná k dani zboží na účet jiné osoby povinné k dani do jiného členského státu v souladu s čl. 17 odst. 1, informuje tuto osobu nejpozději při přepravě nebo odeslání zboží o tom, že zboží je nebo bude přemístěno, pokud se přemístění neuskutečňuje na výslovnou žádost osoby, na jejíž účet je zboží přemísťováno.“

12) V článku 262 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH podává souhrnné hlášení, ve kterém uvede:

a) pořizovatele identifikované pro účely DPH, kterým tato osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH dodala zboží v souladu s podmínkami stanovenými v čl. 138 odst. 1 a čl. 138 odst. 2 písm. c), s výjimkou případů, kdy se použije zvláštní režim uvedený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5;

b) osoby identifikované pro účely DPH, kterým tato osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH dodala zboží v rámci pořízení zboží uvnitř Společenství podle článku 42;

c) osoby povinné k dani i právnické osoby nepovinné k dani identifikované pro účely DPH, kterým tato osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH dodala zboží nebo poskytla služby jiné než zboží nebo služby, které jsou v členském státě, v němž je plnění zdanitelné, osvobozeny od daně a u nichž je povinen odvést daň pořizovatel nebo příjemce podle článku 194, je-li identifikován pro účely DPH, nebo podle článku 196.“

13) V čl. 288 odst. 1 se písmeno c) nahrazuje tímto:

„c) hodnoty plnění osvobozených od daně podle článků 136a, 136b, 146 až 149 a článků 151, 152 a 153;“.

14) V článku 306 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„3. Zvláštní režim uvedený v odstavci 1 tohoto článku se nevztahuje na poskytnutí služeb uskutečněná podle článku 28a.“

15) V hlavě XII se nadpis kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 6

Zvláštní režimy pro osoby povinné k dani poskytující služby osobám nepovinným k dani nebo uskutečňující prodej zboží na dálku, určitá domácí dodání zboží nebo přemístění vlastního zboží“.

16) Článek 365 se nahrazuje tímto:

„*Článek 365*

Přiznání k dani obsahuje osobní identifikační číslo pro DPH pro účely využití tohoto zvláštního režimu a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, služeb, na něž se tento zvláštní režim vztahuje a jejichž zdanitelné plnění se uskutečnilo ve zdaňovacím období, a celkovou výši příslušné DPH rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se v příslušných případech rovněž uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň.

Pokud je v přiznání k dani nutno provést jakékoli změny do dne, kdy má být přiznání k dani podáno v souladu s článkem 364, zahrnou se tyto změny do tohoto přiznání k dani.

Pokud je jakékoliv změny v přiznání k dani za předchozí zdaňovací období nutno provést po dni, kdy mělo být podáno v souladu s článkem 364, uvedou se tyto změny v přiznání k dani v některém následujícím zdaňovacím období do tří

let ode dne, kdy mělo být v souladu s uvedeným článkem podáno původní přiznání. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

17) V hlavě XII se v kapitole 6 nadpis oddílu 3 nahrazuje tímto:

„ODDÍL 3

ZVLÁŠTNÍ REŽIM PRO PRODEJ ZBOŽÍ NA DÁLKU UVNITŘ SPOLEČENSTVÍ, PRO URČITÁ DODÁNÍ ZBOŽÍ NA ÚZEMÍ ČLENSKÉHO STÁTU USKUTEČNĚNÁ OSOBOU POVINNOU K DANI A PRO URČITÉ SLUŽBY POSKYTOVANÉ OSOBAMI POVINNÝMI K DANI USAZENÝMI VE SPOLEČENSTVÍ, AVŠAK NIKOLI V ČLENSKÉM STÁTĚ SPOTŘEBY“.

18) Článek 369a se mění takto:

a) bod 2 se mění takto:

i) třetí pododstavec nahrazuje tímto:

„Pokud osoba povinná k dani nemá sídlo ekonomické činnosti a stálou provozovnu ve Společenství, je členským státem identifikace členský stát, v němž je zahájeno odeslání nebo přeprava zboží. V případě dodání zboží bez odeslání nebo přepravy zboží nebo v případě, že odeslání nebo přeprava dodaného zboží začíná a končí v témže členském státě nebo v souladu s článkem 37 nebo 39, je členským státem identifikace členský stát, v němž se dodání uskutečňuje. Jsou-li odeslání nebo přeprava zboží zahájeny ve více než jednom členském státě nebo se ve více než jednom členském státě dodání uskutečňuje, osoba povinná k dani uvede, který z těchto členských států má být členským státem identifikace. Osoba povinná k dani je tímto rozhodnutím vázána pro dotyčný kalendářní rok a pro dva následující kalendářní roky;“,

ii) doplňuje se nový pododstavec, který zní:

„Bez ohledu na první, druhý a třetí pododstavec tohoto bodu, členský stát identifikace pro tento zvláštní režim je stejný jako pro zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5, je-li osoba povinná k dani pro daný zvláštní režim registrována.“;

b) bod 3 se mění takto:

i) písmeno c) se nahrazuje tímto:

„c) v případě dodání zboží do členského státu bez odeslání nebo přepravy zboží, nebo pokud odeslání nebo přeprava dodaného zboží začíná a končí v témže členském státě, a pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani, dotyčný členský stát;“

ii) které zní:

„d) v případě dodání zboží podle článků 36, 37 a 39, pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani, členský stát, v němž se dodání považuje za uskutečněné.“

19) Článek 369b se nahrazuje tímto:

„*Článek 369b*

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu těmto osobám povinným k dani, s výjimkou těch, které uskutečňují výhradně dodání zboží a poskytování služeb osvobozených od daně, které nezakládá nárok na odpočet daně:

a) osobě povinné k dani uskutečňující prodej zboží na dálku uvnitř Společenství;

b) osobě povinné k dani usnadňující dodání zboží v souladu s čl. 14a odst. 2 bez odeslání nebo přepravy nebo pokud odeslání nebo přeprava začíná a končí v témže členském státě;

c) osobě povinné k dani neusazené v členském státě spotřeby, která poskytuje služby osobě nepovinné k dani;

d) v členském státě, v němž je zboží předmětem DPH, která dodává zboží v souladu s články 36, 37 a 39 osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

e) osobě povinné k dani neusazené v členském státě, v němž je zboží předmětem DPH, která dodává zboží bez odeslání nebo přepravy, nebo pokud odeslání nebo přeprava začíná a končí v témže členském státě osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

f) osobě povinné k dani neusazené v členském státě, do něhož bylo zboží přemístěno v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5, pokud toto zboží podléhá DPH v souladu s články 16, 18 nebo 26 nebo je-li třeba opravit odpočet daně v souladu s hlavou X kapitolou 5.

Tento zvláštní režim se použije na veškerá způsobilá dodání ve Společenství dotčenou osobou povinnou k dani.“

20) Článek 369 g se nahrazuje tímto:

„Článek 369 g

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH uvedené v článku 369d a pro každý členský stát spotřeby, celkovou hodnotu bez DPH a v příslušných případech příslušné sazby daně, celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb a celkovou splatnou daň, ve vztahu k dále uvedeným dodáním a poskytnutím, na něž se tento zvláštní režim vztahuje a jejichž zdanitelné plnění se uskutečnilo ve zdaňovacím období:

a) prodej zboží na dálku uvnitř Společenství;

b) poskytování služeb;

c) dodání zboží v souladu s články 36, 37 a 39, pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

d) dodání zboží, a to i osobou povinnou k dani usnadňující tato dodání v souladu s čl. 14a odst. 2, bez odeslání nebo přepravy, nebo pokud odeslání nebo přeprava začíná a končí v témže členském státě a pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

e) dodání zboží a poskytnutí služeb v souladu s články 16, 18 a 26 po přemístění vlastního zboží v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5.

V přiznání k dani se uvedou také změny vztahující se k předchozím zdaňovacím obdobím, jak je stanoveno v odstavci 5 druhém pododstavci.

2. Je-li zboží dodáno bez odeslání nebo přepravy, nebo je-li odesláno nebo přepraveno do jiných nebo z jiných členských států, než je členský stát identifikace, obsahuje přiznání k dani rovněž celkovou hodnotu bez DPH a v příslušných případech příslušné sazby daně, celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb

a celkovou splatnou daň, ve vztahu k dále uvedeným dodáním, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, pro každý členský stát, v němž je toto zboží dodáno než odeslání nebo přepravy, nebo do něhož nebo z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno:

a) prodej zboží na dálku uvnitř Společenství;

b) dodání zboží, a to i osobou povinnou k dani usnadňující tato dodání v souladu s čl. 14a odst. 2, pokud je dodáno bez odeslání nebo přepravy nebo pokud odeslání nebo přeprava začíná a končí v témže členském státě a pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

c) dodání zboží v souladu s články 36, 37 a 39, pokud je toto zboží dodáno osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, jejíž pořízení zboží uvnitř Společenství není předmětem DPH podle čl. 3 odst. 1, nebo jiné osobě nepovinné k dani;

d) dodání zboží a poskytnutí služeb v souladu s články 16, 18 a 26 po přemístění vlastního zboží v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5.

Ve vztahu k dodáním uvedeným v tomto odstavci, obsahuje přiznání k dani také osobní identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo přidělené každým členským státem, v němž je toto zboží dodáno bez odeslání nebo přepravy, nebo z něhož je toto zboží odesláno nebo do něhož je přepraveno, jsou-li tyto údaje k dispozici.

Přiznání k dani obsahuje údaje uvedené v tomto odstavci v členění podle členských států spotřeby.

3. Má-li osoba povinná k dani poskytující služby, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, jednu nebo více stálých provozoven, z nichž poskytuje služby, jinde než v členském státě identifikace, obsahuje přiznání k dani také celkovou hodnotu bez DPH a v příslušných případech příslušné sazby daně, celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb a celkovou splatnou daň ve vztahu k těmto dodáním, a to pro každý členský stát, v němž má daná osoba povinná k dani provozovnu, spolu s osobním identifikačním číslem pro DPH nebo daňovým registračním číslem dané provozovny, a v členění podle členských států spotřeby.

4. Vyžaduje-li se oprava odpočtu daně u zboží, které bylo přemístěno v souladu se zvláštním režimem podle hlavy XII kapitoly 6 oddílu 5, obsahuje přiznání k dani relevantní faktory, které vedly k opravě, a splatnou DPH a v případě investičního majetku datum začátku opravného období, které začíná po přemístění.

5. Pokud je v přiznání k dani nutno provést jakékoli změny do dne, kdy má být přiznání k dani podáno v souladu s článkem 369f, zahrnou se tyto změny do tohoto přiznání k dani.

Pokud je jakékoliv změny v přiznání k dani za předchozí zdaňovací období nutno provést po dni, kdy mělo být podáno v souladu s článkem 369f, uvedou se v přiznání k dani v některém následujícím zdaňovacím období do tří let ode dne, kdy mělo být v souladu s uvedeným článkem podáno původní přiznání. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.

6. Pro účely tohoto článku nezahrnuje přiznání k dani dodání zboží nebo poskytnutí služeb osvobozená od daně, u nichž nevzniká nárok na odpočet.“

23) Článek 369p se mění takto:

a) v odstavci 1 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„e) status osoby povinné k dani považované za osobu, která podle čl. 14a odst. 1 obdržela a dodala zboží sama.“;

b) v odstavci 3 se doplňuje nové písmeno, které zní:

„f) status osoby povinné k dani považované za osobu, která podle čl. 14a odst. 1 obdržela a dodala zboží sama.“

22) Článek 369 t se nahrazuje tímto:

„Článek 369 t

1. Přiznání k dani obsahuje identifikační číslo pro DPH podle článku 369q a pro každý členský stát spotřeby, kde je daň splatná, celkovou hodnotu, bez DPH, prodeje na dálku u zboží dovezeného ze třetích území nebo třetích zemí, u něhož vzniká daňová povinnost v daném zdaňovacím období, a celkovou výši příslušné daně rozdělenou podle jednotlivých sazeb. V přiznání k dani se rovněž v příslušných případech uvedou příslušné sazby daně a celková splatná daň.

2. Pokud je v přiznání k dani nutno provést jakékoli změny do dne, kdy má být přiznání k dani podáno v souladu s článkem 369s, zahrnou se tyto změny do tohoto přiznání k dani.

Pokud je jakékoli změny v přiznání k dani za předchozí zdaňovací období nutno provést po dni, kdy mělo být podáno v souladu s článkem 369s, uvedou se v přiznání k dani v některém následujícím zdaňovacím období do tří let ode dne, kdy mělo být v souladu s uvedeným článkem podáno původní přiznání. V uvedeném následném přiznání se označí příslušný členský stát spotřeby, zdaňovací období a výše daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.“

23) V hlavě XII se v kapitole 6 doplňuje nový oddíl, který zní:

„ODDÍL 5

ZVLÁŠTNÍ REŽIM PRO PŘEMÍSTĚNÍ VLASTNÍHO ZBOŽÍ

Článek 369xa

1. Pro účely tohoto oddílu, a aniž jsou dotčeny ostatní předpisy Společenství, se rozumí:

a) ‚přemístěním vlastního zboží‘ přemístění zboží do jiného členského státu v souladu s čl. 17 odst. 1, které nezahrnuje přemístění zboží, u něhož v tomto členském státě neexistuje plný nárok na odpočet daně;

b) ‚členským státem identifikace‘ členský stát, na jehož území má osoba povinná k dani sídlo ekonomické činnosti nebo v němž, pokud nemá sídlo ekonomické činnosti ve Společenství, má stálou provozovnu.

2. Pro účely odst. 1 písm. b nemá-li osoba povinná k dani ve Společenství sídlo ekonomické činnosti, ale má v něm více než jednu stálou provozovnu, je členským státem identifikace členský stát, v němž se nachází stálá provozovna a v němž osoba povinná k dani oznámí, že hodlá použít tento zvláštní režim. Osoba povinná k dani je tímto rozhodnutím vázána pro dotyčný kalendářní rok a pro dva následující kalendářní roky.

Pokud osoba povinná k dani nemá sídlo ekonomické činnosti a stálou provozovnu ve Společenství, je členským státem identifikace členský stát, v němž je zahájeno odeslání nebo přeprava zboží. Jsou-li odeslání nebo přeprava zboží zahájeny ve více než jednom členském státě, osoba povinná k dani uvede, který z těchto členských států je členským státem identifikace. Osoba povinná k dani je tímto rozhodnutím vázána pro dotyčný kalendářní rok a pro dva následující kalendářní roky.

3. Bez ohledu na odst. 1 písm. b) a odstavec 2 tohoto článku členský stát identifikace pro tento zvláštní režim je však stejný jako pro zvláštní režim stanovený v hlavě XII kapitole 6 oddílu 3, je-li osoba povinná k dani pro tento zvláštní režim registrována.

Článek 369xb

Členské státy povolí použití tohoto zvláštního režimu všem osobám povinným k dani, které uskutečňují přemístění vlastního zboží.

Tento zvláštní režim se vztahuje na všechna přemístění vlastního zboží uskutečněná osobou povinnou k dani registrovanou k používání tohoto zvláštního režimu.

Článek 369xc

Osoba povinná k dani informuje členský stát identifikace o zahájení a ukončení svých zdanitelných činností, na něž se vztahuje tento zvláštní režim, nebo o jejich změnách, které způsobí, že tato osoba povinná k dani přestane splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu. Osoba povinná k dani tyto informace sdělí elektronicky.

Článek 369xd

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, je pro zdanitelná plnění uskutečňovaná v rámci tohoto zvláštního režimu identifikována pro účely DPH pouze v členském státě identifikace. K tomuto účelu použije členský stát identifikace osobní identifikační číslo pro DPH, které již bylo osobě povinné k dani přiděleno pro účely plnění jejích povinností v rámci vnitřního systému.

Článek 369xe

Členský stát identifikace vyjme osobu povinnou k dani z tohoto zvláštního režimu v těchto případech:

a) tato osoba povinná k dani oznámí členskému státu identifikace, že již neuskutečňuje přemístění vlastního zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje;

b) lze jinak mít za to, že zdanitelné činnosti této osoby povinné k dani, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, skončily;

c) tato osoba povinná k dani přestala splňovat podmínky pro použití tohoto zvláštního režimu;

d) tato osoba povinná k dani soustavně porušuje pravidla tohoto zvláštního režimu.

Článek 369xf

Osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu podává elektronickými prostředky členskému státu identifikace přiznání k dani za každý měsíc, bez ohledu na skutečnost, zda se přemístění zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, uskutečnilo. Přiznání k dani se podává do konce měsíce následujícího po konci zdaňovacího období, za které se přiznání k dani podává.

Článek 369xg

1. Přiznání k dani obsahuje osobní identifikační číslo pro DPH uvedené v článku 369xd a pro každý členský stát, do něhož bylo zboží odesláno nebo přemístěno, celkovou hodnotu bez DPH přemístění, na něž se tento zvláštní režim vztahuje a jejichž zdanitelné plnění se uskutečnilo ve zdaňovacím období.

V přiznání k dani se uvedou také změny, jak je stanoveno v odstavci 3.

2. Je-li zboží odesláno nebo přepraveno z jiných členských států, než je členský stát identifikace, obsahuje přiznání k dani celkovou hodnotu, bez DPH, přemístění, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, pro každý členský stát, z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno.

Přiznání k dani obsahuje také osobní identifikační číslo pro DPH nebo daňové registrační číslo přidělené každým členským státem, z něhož je zboží uvedené v prvním pododstavci odesláno nebo přepraveno, jsou-li tyto údaje k dispozici. Přiznání k dani obsahuje údaje uvedené v tomto odstavci v členění podle členských států, do nichž je zboží odesláno nebo přepraveno.

3. Pokud je v přiznání k dani nutno provést jakékoli změny do dne, kdy má být přiznání k dani podáno v souladu s článkem 369xf, zahrnou se tyto změny do tohoto přiznání k dani.

Pokud je jakékoli změny v přiznání k dani za předchozí zdaňovací období nutno provést po dni, kdy v souladu s článkem 369xf mělo být podáno, uvedou se v přiznání k dani v některém následujícím zdaňovacím období do tří let ode dne, kdy mělo být v souladu s uvedeným článkem podáno původní přiznání. V uvedeném následném přiznání k dani se označí příslušný členský stát, do něhož a z něhož je toto zboží odesláno nebo přepraveno, zdaňovací období a základ daně, u nichž je potřeba provést jakékoli změny.

Článek 369xh

1. Údaje v přiznání k dani se vyjadřují v eurech.

Členské státy, které nepřijaly euro, mohou požadovat, aby údaje v přiznání k dani byly vyjádřeny v jejich národní měně.

Pokud byly při dodání zboží nebo poskytnutí služeb použity jiné měny, použije osoba povinná k dani využívající tohoto zvláštního režimu pro vyplnění přiznání k dani směnný kurz platný poslední den zdaňovacího období.

2. Přepočet se provede podle směnných kurzů zveřejněných Evropskou centrální bankou pro daný den, nebo pokud není v uvedený den kurz zveřejněn, podle kurzu zveřejněného pro nejbližší následující den.

Článek 369xi

Pro účely tohoto zvláštního režimu je pořízení zboží uvnitř Společenství v členském státě, do něhož je zboží odesláno nebo přepraveno, osvobozeno od daně.

Bez ohledu na čl. 214 odst. 1 nezakládá pořízení zboží uvnitř Společenství uvedené v prvním pododstavci tohoto článku povinnost registrace podle s čl. 214 odst. 1.

Pro účely článků 16, 18, 26, 185 až 189 a 192 se osvobození od daně uvedené v prvním pododstavci tohoto článku považuje za uplatnění plného nároku na odpočet DPH, který by vznikl, pokud by toto osvobození nebylo použitelné.

Článek 369xj

Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, nesmí u zdanitelných činností, na něž se tento zvláštní režim vztahuje, v přiznání k dani vztahujícím se k tomuto zvláštnímu režimu vykázat podle článku 168 daň odpočitatelnou v členských státech, do nichž nebo z nichž je zboží odesláno nebo přepraveno.

Bez ohledu na čl. 1 bod 1 směrnice 86/560/EHS a čl. 2 bod 1, článek 3 a čl. 8 odst. 1 písm. e) směrnice 2008/9/ES se této osobě povinné k dani daň vrací podle uvedených směrnic. Ustanovení čl. 2 odst. 2 a čl. 4 odst. 2 směrnice 86/560/EHS se nepoužijí na vrácení daně v souvislosti se zbožím a službami použitými pro účely přemístění vlastního zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje.

Musí-li být osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, registrována v členském státě pro činnosti, na něž se tento zvláštní režim nevztahuje, odpočte si v přiznání k dani, jež má podat podle článku 250 této směrnice, daň vzniklou v daném členském státě v souvislosti se zbožím jí dodaným nebo službami jí poskytnutými v tomto členském státě.

Článek 369xk

1. Osoba povinná k dani, která využívá tohoto zvláštního režimu, vede záznamy o přemístěních vlastního zboží, na něž se tento zvláštní režim vztahuje. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné k tomu, aby správcům daně členských států, z nichž a do nichž bylo zboží odesláno nebo přepraveno, umožnily ověřit, zda je přiznání k dani správné.

2. Záznamy uvedené v odstavci 1 se na žádost zpřístupní členskému státu, z něhož a do něhož bylo zboží odesláno nebo přepraveno, a členskému státu identifikace v elektronické podobě.

Záznamy se uchovávají po dobu deseti let od 31. prosince roku, v němž se přemístění vlastního zboží uskutečnilo.“

Článek 4

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. července 2029

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) V článku 243 se zrušuje odstavec 3.

2) V článku 262 se zrušuje odstavec 2.

Článek 5

Změny směrnice 2006/112/ES s účinkem ode dne 1. července 2030

Směrnice 2006/112/ES se mění takto:

1) V článku 42 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) pořizovatel splnil povinnosti stanovené v čl. 262 odst. 1 písm c) ve vztahu k dodáním, za které je daň povinen odvést pořizovatel podle článku 197.“

2) V článku 138 se odstavec 1a nahrazuje tímto:

„1a. Osvobození podle odstavce 1 tohoto článku se neuplatní, pokud dodavatel nesplnil povinnost podle článků 262 a 263poskytnout údaje o plněních uvnitř Společenství nebo pokud poskytnuté údaje neobsahují správné informace týkající se tohoto dodání, jak požaduje článek 264, pokud dodavatel nemůže ke spokojenosti příslušných orgánů nedostatky řádně odůvodnit.“

3) V článku 168 se doplňuje nový pododstavec, který zní:

„Vztahují-li se na plnění požadavky na výkaznictví stanovené v čl. 271a odst. 1, mohou členské státy za podmínek, které určí, stanovit, že pořizovatel nebo příjemce má nárok na odpočet nebo vrácení DPH, která je splatná nebo byla odvedena, pouze pokud je držitelem elektronické faktury vystavené v souladu s požadavky stanovenými v čl. 218 odst. 3.“

4) Článek 217 se nahrazuje tímto:

„*Článek 217*

Pro účely této směrnice se ‚elektronickou fakturou‘ rozumí faktura, která obsahuje údaje požadované touto směrnicí a která byla alespoň v souvislosti s údaji uvedenými v článcích 262 a 271b vystavena, předána a přijata ve strukturovaném elektronickém formátu umožňujícím její automatizované a elektronické zpracování.“

5) Článek 218 se nahrazuje tímto:

„*Článek 218*

1. Elektronické faktury a doklady nebo sdělení v tištěné nebo v jiné elektronické podobě než je elektronická faktura musí splňovat podmínky stanovené v této kapitole, aby byly uznány za faktury.

2. Pro účely této směrnice se faktury vystavují jako elektronické faktury. Členské státy však mohou uznávat doklady nebo sdělení v papírové podobě nebo v jiných elektronických formátech než jsou elektronické faktury vztahující se na plnění, na něž se nevztahují vykazovací povinnosti stanovené v kapitole 6.

3. Elektronické faktury musí být v souladu s evropskou normou pro elektronickou fakturaci a seznamem syntaxí podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU (*). Členské státy mohou povolit použití jiných norem pro elektronické faktury v souvislosti s dodáním zboží a poskytnutím služeb na jejich území, kromě těch, jež jsou uvedeny v článku 262 této směrnice.

4. Členské státy přijmou nezbytná opatření k zajištění toho, aby elektronické faktury vystavené osobami povinnými k dani:

a) obsahovaly informace požadované touto směrnicí; a

b) splňovaly požadované technické normy pro elektronickou fakturaci uvedené v odstavci 3.

5. Členské státy umožní, aby osoba povinná k dani, která fakturu vystavila, nebo třetí osoba povinná k dani jednající jménem a na účet uvedené osoby povinné k dani dodržovaly opatření stanovená v odstavci 4.

Členské státy mohou rovněž povolit používání veřejného portálu, je-li k dispozici.

(*) Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2014/55/EU ze dne 16. dubna 2014 o elektronické fakturaci při zadávání veřejných zakázek (Úř. věst. L 133, 6.5.2014, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2014/55/oj).“

6) V článku 222 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„U dodání zboží uskutečněných v souladu s podmínkami stanovenými v článku 138 nebo u dodání zboží či poskytnutí služeb, u nichž je daň povinen odvést pořizovatel nebo příjemce podle článků 194 až 197, je faktura vystavena nejpozději deset dnů po uskutečnění zdanitelného plnění.

V případě platby provedené na účet ještě před dodáním zboží nebo poskytnutím služeb, za které je pořizovatel nebo příjemce povinen odvést daň podle článků 194 až 197, je faktura vystavena nejpozději do deseti dnů po přijetí platby.“

7) Článek 223 se nahrazuje tímto::

„*Článek 223*

Členské státy umožní osobám povinným k dani vystavit souhrnné faktury, které obsahují podrobné údaje pro několik samostatných dodání zboží nebo poskytnutí služeb za předpokladu, že u dodání zboží nebo poskytnutí služeb uvedených v souhrnné faktuře vzniká daňová povinnost během téhož kalendářního měsíce.

Za dodání zboží nebo poskytnutí služeb uvedených v článku 222 se souhrnné faktury vystavují nejpozději do deseti dnů po skončení kalendářního měsíce, k němuž se souhrnná faktura vztahuje.

Členské státy mohou vyloučit možnost vystavovat souhrnné faktury v některých odvětvích citlivých z hlediska podvodů. Členské státy informují výbor pro DPH o výjimkách, které zavedly.“

8) Článek 226 se mění takto:

a) bod 11a) se nahrazuje tímto:

„11a) je-li pořizovatel nebo příjemce osobou povinnou odvést daň, poznámka ‚daň odvede zákazník‘ a v případě dodání zboží, za které je pořizovatel nebo příjemce povinen odvést daň podle článku 197, navíc poznámka ‚třístranný obchod‘;“

b) doplňují se nové body, které znějí:

„16) v případě opravné faktury uvedené v článku 219 pořadové číslo, které určuje opravenou fakturu, podle bodu 2 tohoto článku;

17) číslo bankovního účtu nebo číslo virtuálního účtu dodavatele nebo jiného identifikačního kódu, které jednoznačně identifikují účet dodavatele, na který mohou příjemci faktury tuto fakturu zaplatit.“

9) Článek 232 se nahrazuje tímto:

„*Článek 232*

Vystavení elektronické faktury osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani, která splňuje evropskou normu pro elektronickou fakturaci a seznam jejích syntaxí podle směrnice 2014/55/EU, nepodléhá souhlasu příjemce. Členské státy však mohou podmínit faktury splňující tento standard přijetím ze strany příjemce u plnění, na něž se nevztahují vykazovací povinnosti stanovené v kapitole 6 této hlavy, pokud tento členský stát využil možnosti stanovené v čl. 218 odst. 2 této směrnice.

Vystavení elektronické faktury, která splňuje jinou normu, osobě povinné k dani nebo právnické osobě nepovinné k dani nebo faktur v jiných elektronických formátech, než jsou elektronické faktury, je podmíněno souhlasem příjemce. Členské státy, které využily možnosti uvedené v čl. 218 odst. 3, však mohou stanovit, že elektronické faktury využívající jiné normy nemají být podmíněny souhlasem příjemce usazeného na jejich území.

Členské státy, které využily možnosti stanovené v čl. 221 odst. 1, mohou vystavení elektronických faktur nebo faktur v jiných elektronických formátech než elektronických faktur podmínit souhlasem příjemce.“

10) V čl. 233 odst. 2 se uvozující věta nahrazuje tímto:

„Vedle kontrolních mechanismů podnikových procesů popsaných v odstavci 1 jsou níže uvedeny příklady technologií, které zajišťují věrohodnost původu a neporušenost obsahu elektronické faktury nebo dokladů nebo zpráv v jiných elektronických formátech, než jsou elektronické faktury:“.

11) Článek 235 se nahrazuje tímto:

„*Článek 235*

Členské státy mohou stanovit zvláštní podmínky pro vystavování elektronických faktur nebo dokladů nebo zpráv v jiných elektronických formátech, než jsou elektronické faktury, za zboží dodané nebo služby poskytnuté na jejich území ze země, pro kterou neexistuje žádný právní nástroj, který by upravoval vzájemnou pomoc rozsahem obdobnou té, jakou stanoví směrnice 2010/24/EU a nařízení (EU) č. 904/2010.“

12) Článek 236 se nahrazuje tímto:

„*Článek 236*

V případě většího počtu elektronických faktur nebo dokladů nebo sdělení v jiných elektronických formátech než jsou elektronické faktury předávaných nebo zpřístupňovaných stejnému příjemci mohou být údaje společné jednotlivým fakturám uvedeny pouze jednou, pokud jsou u každé faktury přístupné všechny informace.“

13) V hlavě XI se nadpis kapitoly 6 nahrazuje tímto:

„KAPITOLA 6

Požadavky na digitální výkaznictví“.

14) V hlavě XI se v kapitole 6 se za nadpis kapitoly vkládá nový nadpis oddílu 1, který zní:

„ODDÍL 1

POŽADAVKY NA DIGITÁLNÍ VÝKAZNICTVÍ PRO PŘESHRANIČNÍ DODÁNÍ ZBOŽÍ A POSKYTNUTÍ SLUŽEB VE SPOLEČENSTVÍ MEZI OSOBAMI POVINNÝMI K DANI“.

15) Článek 262 se nahrazuje tímto:

„*Článek 262*

1. Každá osoba povinná k dani identifikovaná pro účely DPH poskytuje údaje uvedené v článku 264 týkající se těchto plnění:

a) dodání a přemístění zboží uskutečněných v souladu s čl. 138 odst. 1 a čl. 138 odst. 2 písm. c);

b) pořízení zboží uvnitř Společenství uskutečněných v souladu s článkem 20 a plnění považovaných za taková pořízení podle článku 21 nebo 22;

c) dodání zboží a poskytnutí služeb jiných než zboží nebo služby osvobozené od DPH v členském státě, ve kterém je plnění zdanitelné, za něž je pořizovatel nebo příjemce povinen odvést daň podle článku 194, je-li pořizovatel nebo příjemce identifikován pro účely DPH, nebo podle článků 195, 196 nebo 197, a

d) pořízení zboží a přijetí služeb jiných než zboží nebo služby osvobozené od DPH v členském státě, ve kterém je plnění zdanitelné, za něž je pořizovatel nebo příjemce povinen odvést daň podle článku 194, je-li pořizovatel nebo příjemce identifikován pro účely DPH, nebo podle článků 195, 196, 197 nebo 204.

2. Údaje uvedené v článku 264 týkající se plnění vyjmenovaných v odstavci 1 tohoto článku se poskytují členskému státu, který osobě povinné k dani vydal identifikační číslo pro DPH, které tato osoba povinná k dani použila pro plnění, jehož se údaje týkají.

3. Odchylně od odst. 1 písm. a) a b) tohoto článku osoby povinné k dani registrované v rámci zvláštního režimu stanoveného v hlavě XII kapitole 6 oddíle 5 neposkytují údaje o přemístění vlastního zboží nebo o plněních považovaných za pořízení uvnitř Společenství podle článku 21 nebo 22, které se týkají stejného zboží.

4. Členské státy mohou stanovit, že osoby povinné k dani identifikované pro účely DPH neposkytují údaje uvedené v článku 264 týkající se plnění uvedených v odst. 1 písm. b) a d) tohoto článku. Členské státy, které využijí této možnosti, uvědomí o těchto opatřeních Komisi, která informuje ostatní členské státy o:

a) přijetí tohoto opatření, před jeho vstupem v platnost; a

b) dni, kdy se toto opatření přestane uplatňovat, a to před tímto dnem.“

16) Článek 263 se nahrazuje tímto:

„*Článek 263*

1. Údaje uvedené v článku 264 za každé jednotlivé plnění uvedené v čl. 262 odst. 1 písm. a) a c) poskytují osoby povinné k dani, které jsou povinny vystavit fakturu týkající se plnění uvedených v těchto písmenech, a to v okamžiku, kdy je faktura vystavena nebo by měla být vystavena.

Je-li faktura uvedená v prvním pododstavci tohoto odstavce vystavena pořizovatelem zboží nebo příjemcem služeb na účet osoby povinné k dani, která je povinna vystavit fakturu, předávají se údaje uvedené v článku 264 za každé jednotlivé plnění uvedené v čl. 262 odst. 1 písm. a) a c) nejpozději do pěti dnů od okamžiku, kdy je faktura vystavena nebo by měla být vystavena.

2. Údaje uvedené v článku 264 za každé jednotlivé plnění uvedené v čl. 262 odst. 1 písm. b) a d) předávají osoby povinné k dani, kterým má být vystavena faktura týkající se plnění uvedených v těchto písmenech, a to nejpozději do pěti dnů od obdržení faktury. Členské státy mohou stanovit předání údajů o těchto plněních, pokud osoba, které má být faktura vystavena, neobdržela fakturu včas.

3. Pro účely odstavců 1 a 2 údaje předává osoba povinná k dani nebo třetí osoba na účet osoby povinné k dani. Pro poskytování těchto údajů stanoví členské státy elektronické prostředky.

Členské státy umožní poskytování údajů, které jsou v souladu s evropskou normou pro elektronickou fakturaci a seznamem syntaxí podle směrnice 2014/55/EU.

4. Pro účely odstavců 1 a 2 tohoto článku se jednotná elektronická zpráva pro poskytování údajů stanoví postupem podle čl. 58 odst. 2 nařízení (EU) č. 904/2010.“

17) Článek 264 se nahrazuje tímto:

„Článek 264

V souladu s článkem 263 se předávají tyto údaje:

a) u dodání zboží uskutečněných v souladu s čl. 138 odst. 1 a dodání zboží a poskytnutí služeb jiných než zboží nebo služby osvobozené od DPH v členském státě, ve kterém je plnění zdanitelné, za něž je pořizovatel nebo příjemce povinen odvést daň podle článků 194 až 197, informace uvedené v čl. 226 bodech 1 až 4, 6, 7, 8, 11, 16 a 17, a v příslušných případech v bodě11a;

b) pokud jde o přemístění prováděná v souladu s čl. 138 odst. 2 písm. c), informace uvedené v čl. 226 bodech 1 až 4, 6, 7, 8, 11 a 16;

c) při pořízení zboží uvnitř Společenství v souladu s článkem 20 a při plněních považovaných za taková pořízení podle článku 22 informace uvedené v čl. 226 bodech 1 až 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 16 a 17;

d) u plnění považovaných za pořízení zboží uvnitř Společenství podle článku 21 informace uvedené v čl. 226 bodech 1 až 4, 6, 7, 8, 9, 10, 11 a 16;

e) u pořízení zboží a přijetí služeb jiných než zboží nebo služby osvobozené od DPH v členském státě, ve kterém je plnění zdanitelné, za něž je pořizovatel nebo příjemce povinen odvést daň podle článků 194, 195, 196, 197 nebo 204, informace uvedené v čl. 226 bodech 1 až 4, 6, 7, 8, 9, 10, 16, 17, a v příslušných případech v bodě 15.“

18) Články 265 až 271 se zrušují.

19) V hlavě XI se v kapitole 6 doplňuje nový oddíl 2, který zní:

„ODDÍL 2

POŽADAVKY NA DIGITÁLNÍ VÝKAZNICTVÍ U DODÁNÍ SOBĚ SAMÉMU A DODÁNÍ ZBOŽÍ A POSKYTNUTÍ SLUŽEB MEZI OSOBAMI POVINNÝMI K DANI NA ÚZEMÍ ČLENSKÉHO STÁTU

Článek 271a

1. Členské státy mohou od osob povinných k dani usazených nebo identifikovaných pro účely DPH na jejich území požadovat, aby svému správci daně zasílaly elektronicky jiné údaje o dodání zboží a poskytnutí služeb sobě nebo jiným osobám povinným k dani na jejich území, než ty, které jsou uvedeny v článku 262.

2. Členské státy mohou od osob povinných k dani usazených nebo identifikovaných pro účely DPH na jejich území požadovat, aby svému správci daně zasílaly elektronicky jiné údaje o dodání zboží a poskytnutí služeb, které si na jejich území dodaly nebo poskytly samy, nebo které jim dodaly nebo poskytly jiné osoby povinné k dani, než ty, které jsou uvedeny v článku 262.

Článek 271b

1. Pokud členský stát požaduje zaslání údajů podle čl. 271a odst. 1, osoba povinná k dani, která je povinna vystavit fakturu, nebo třetí osoba jednající na účet této osoby povinné k dani předají tyto údaje o každém jednotlivém plnění v okamžiku, kdy je faktura vystavena nebo by měla být vystavena.

Je-li faktura vystavena pořizovatelem zboží nebo příjemcem služeb na účet osoby povinné k dani, která je povinna vystavit fakturu, předávají se údaje uvedené v čl. 271a odst. 1 za každé jednotlivé plnění nejpozději do pěti dnů od okamžiku, kdy je faktura vystavena nebo by měla být vystavena.

2. Pokud členský stát požaduje zaslání údajů podle čl. 271a odst. 2, osoba povinná k dani, jíž byla vystavena faktura, nebo třetí osoba jednající na účet této osoby povinné k dani předají tyto údaje o každém jednotlivém plnění nejpozději do pěti dnů od obdržení faktury. Členské státy mohou stanovit předání údajů o těchto plněních, pokud osoba, které má být faktura vystavena, neobdržela fakturu včas.

3. Členské státy umožní předávání údajů z elektronických faktur, které jsou v souladu s evropskou normou pro elektronickou fakturaci a seznamem syntaxí podle směrnice 2014/55/EU.

Členské státy mohou umožnit předávání údajů z elektronických faktur za použití jiných datových formátů, než je evropská norma pro elektronickou fakturaci a seznam jejích syntaxí podle směrnice 2014/55/EU, pokud ostatní datové formáty zajistí interoperabilitu s touto evropskou normou.

4. Členské státy, které vyžadují předání údajů podle článku 271a, mohou rozsah této povinnosti omezit na určité kategorie osob povinných k dani nebo na určité druhy plnění. Určí rovněž údaje, které je třeba předat.

Článek 271c

Do 31. března 2033 předloží Komise na základě informací poskytnutých členskými státy Radě průběžnou hodnotící zprávu o fungování elektronické fakturace stanovené v kapitole 3 a požadavků na digitální výkaznictví uvnitř Společenství a na úrovni jednotlivých států stanovených v této kapitole. V této zprávě Komise:

a) posoudí účinky opatření na efektivnost výběru DPH a snížení výpadku příjmů z DPH, na počet kontrol prováděných daňovou správou, jakož i na snížení administrativní zátěže a na úspory nákladů pro osoby povinné k dani;

b) posoudí dopady možnosti nabízené členským státům v čl. 262 odst. 4 na podvody v oblasti DPH v jiných členských státech a na fungování elektronického centrálního systému výměny informací o DPH (dále jen ‚centrální systém VIES');

c) posoudí technické problémy vyplývající z provádění opatření, jako jsou chyby, zpoždění a opomenutí související s předáváním faktur a údajů;

d) zhodnotí opatření a služby zavedené členskými státy a zpřístupněné daňovým poplatníkům s cílem zmírnit jejich administrativní zátěž;

e) zhodnotí možný nový technologický vývoj v oblastech elektronické fakturace a digitálního výkaznictví;

f) patřičně posoudí potřebu dalších opatření, a bude-li to považovat za nezbytné, předloží vhodný legislativní návrh takových opatření."

20) Článek 273 se nahrazuje tímto:

„*Článek 273*

Členské státy mohou uložit další povinnosti, které považují za nezbytné k správnému výběru daně a k předcházení daňovým únikům, dostojí-li požadavku rovného zacházení s domácími plněními i plněními mezi členskými státy uskutečňovanými osobami povinnými k dani, a za podmínky, že tyto povinnosti nevedou při obchodu mezi členskými státy k formalitám spojeným s překračováním hranic.

Možnost stanovená v prvním pododstavci tohoto článku nemůže být využita k ukládání dodatečných fakturačních povinností nad rámec povinností stanovených v kapitole 3 ani k zavedení nových dodatečných vykazovacích povinností ve vztahu k jednotlivým plněním u dodání zboží a poskytnutí služeb nebo pořízení zboží nebo přijetí služeb mezi osobami povinnými k dani identifikovanými pro účely DPH v Unii nad rámec povinností stanovených v kapitole 6. Členské státy mohou nicméně požadovat, aby osoby povinné k dani uchovávaly údaje o svých plněních pro účely vykazování těchto údajů, které jsou nezbytné pro sestavení a podání přiznání k dani nebo pro účely auditu. Členské státy, které k 1. lednu 2024 uplatňovaly obecnou vykazovací povinnost ve vztahu k jednotlivým plněním u dodání zboží a poskytnutí služeb jiných než těch, které jsou uvedeny v článku 262, mohou tuto vykazovací povinnost zachovat, dokud nezavedou digitální systém vykazování dodání zboží a poskytnutí služeb v reálném čase, který splňuje požadavky stanovené v kapitole 6 oddíle 2.

Členské státy, které k 1. lednu 2024 uplatňovaly obecnou vykazovací povinnost ve vztahu k jednotlivým plněním u pořízení zboží a přijetí služeb jiných než těch, které jsou uvedeny v článku 262, mohou tuto vykazovací povinnosti zachovat, dokud nezavedou digitální systém vykazování pořízení zboží a přijetí služeb v reálném čase, který splňuje požadavky stanovené v kapitole 6 oddíle 2.

Členské státy mohou zachovat požadavek, aby osoby povinné k dani uchovávaly údaje o svých plněních pro účely vykazování těchto údajů, které je nezbytné pro sestavení a podání přiznání k dani nebo pro účely auditu.

Členské státy mohou uložit vykazovací povinnosti vztahující se na jiná plnění než ta, na něž se vztahují vykazovací povinnosti stanovené v kapitole 6.“

Článek 6

Provedení

1. Členské státy mohou uplatňovat právní a správní předpisy týkající se čl. 1 bodů 2 a 3 od 14. dubna 2025. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

2. Členské státy do dne 31. prosince 2026 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 2. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření se použijí ode dne 1. ledna 2027.

3. Členské státy do dne 30. června 2028 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 3. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření se použijí ode dne 1. července 2028.

Odchylně od druhého pododstavce tohoto odstavce použijí členské státy opatření nezbytná pro dosažení souladu s čl. 3 bodem 1 nejdříve ode dne 1. července 2028 a nejpozději ode dne 1. ledna 2030.

4. Členské státy do dne 30. června 2029 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 4. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření se použijí ode dne 1. července 2029.

5. Členské státy do dne 30. června 2030 přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s článkem 5. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Tato opatření se použijí ode dne 1. července 2030.

Odchylně od druhého pododstavce tohoto odstavce členské státy, které mají k 1. lednu 2024 vnitrostátní digitální vykazovací povinnost v reálném čase podle jednotlivých plnění, nebo kterým bylo uděleno povolení na základě článku 395 před 1. lednem 2024, které jim umožňuje tuto povinnost zavést, nebo v případě, že takové povolení nebylo nutné a přijaly před 1. lednem 2024 vnitrostátní právní předpisy stanovující zavedení takové vnitrostátní vykazovací povinnosti v reálném čase podle jednotlivých plnění, však použijí opatření ohledně čl. 5 bodu 5 týkající se článku 218 a opatření ohledně čl. 5 bodu 19 týkající se článků 271a a 271b do 1. ledna 2035, pokud jde o vnitrostátní elektronickou fakturaci a vykazování. Pokud průběžná hodnotící zpráva uvedená v článku 271c odhalí existenci nedostatků, Komise posoudí potřebu dalších opatření a v případě potřeby předloží vhodný návrh na prodloužení této lhůty do doby, než budou tyto nedostatky odstraněny.

6. Opatření přijatá členskými státy uvedená v odstavcích 1 až 5 musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

7. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních opatření vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 7

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 8

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 11. března 2025.

Za Radu

předseda

A. DOMAŃSKI